

ressò mont-roigenc

NYAPS A “EL PAISATGE EMOCIONAL DE MIRÓ”

Junta del Centre Miró

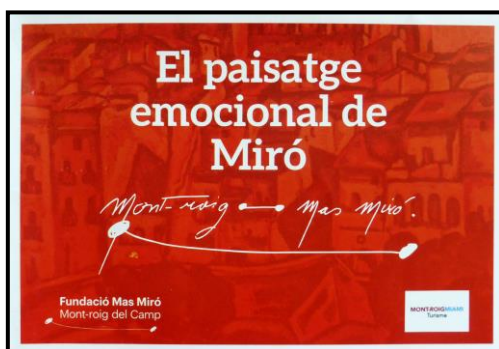
19-08-2018

L'itinerari mironià de Mont-roig neix d'una proposta de Martí Rom en el si de la comissió de Mont-roig creada pel Centenari del naixement de Miró el 1993. Aquest itinerari consta en el llibret (“Programa Any Miró”) que va editar el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya el 1993, a la pàg. 103. També hi ha informació de l'anomenat “3MR: Mirar Miró Mont-roig” a “**Ressò mont-roigenc**” núm. 54, del III trimestre del 1995, a la pàg. 19.

Per la desídia de l'equip de govern de l'Ajuntament de l'època, va quedar tan sols en projecte. Aquesta, sembla que és una tradició molt arrelada en els equips de govern dels ajuntaments de Mont-roig quan es tracten temes mironians (exceptuant honroses excepcions) o bé que no són d'iniciativa del pertinent equip de govern. Finalment, després de tres anys de batallar-hi molt, l'itinerari es va inaugurar el dissabte 27 de setembre de 1996, per la Festa Major. Els punts d'aquest itinerari, que eren 10, amb el pas de temps, van anar patint algunes bretolades i van acabar malmesos.

Amb la inauguració del Centre Miró (la primera fase el 23 d'abril del 2004 i la definitiva el 12 de març de 2005) es va redefinir l'itinerari mironià i es va editar un acurat tríptic amb un text informatiu. L'equip de govern del moment (en Miquel Anguera portava alcaldia i cultura) van treballar conjuntament amb la Junta del Centre Miró i van reformar els punts de l'itinerari mironià (ara serien nou punts) tot refent aquelles destrosses esmentades abans. També va calgué netejar molt acuradament el tapís mironià de la pols i les caguerades dels coloms que és com el vam trobar aleshores, en una capella de la nostra estimada Església Vella.

Amb el tancament del Centre Miró, l'històric dia 20 d'abril de 2018, des de l'equip de govern de l'Ajuntament actual (2015-2019) també van proscriure aquell itinerari sense cap explicació (per què?). Per què es va eliminar de l'itinerari “emocional” el Mas d'en Romeu quan feia 14 anys que funcionava perfectament? Aquesta setmana hem parlat amb els propietaris... (quan no hi ha arguments no s'explica res i ja està).

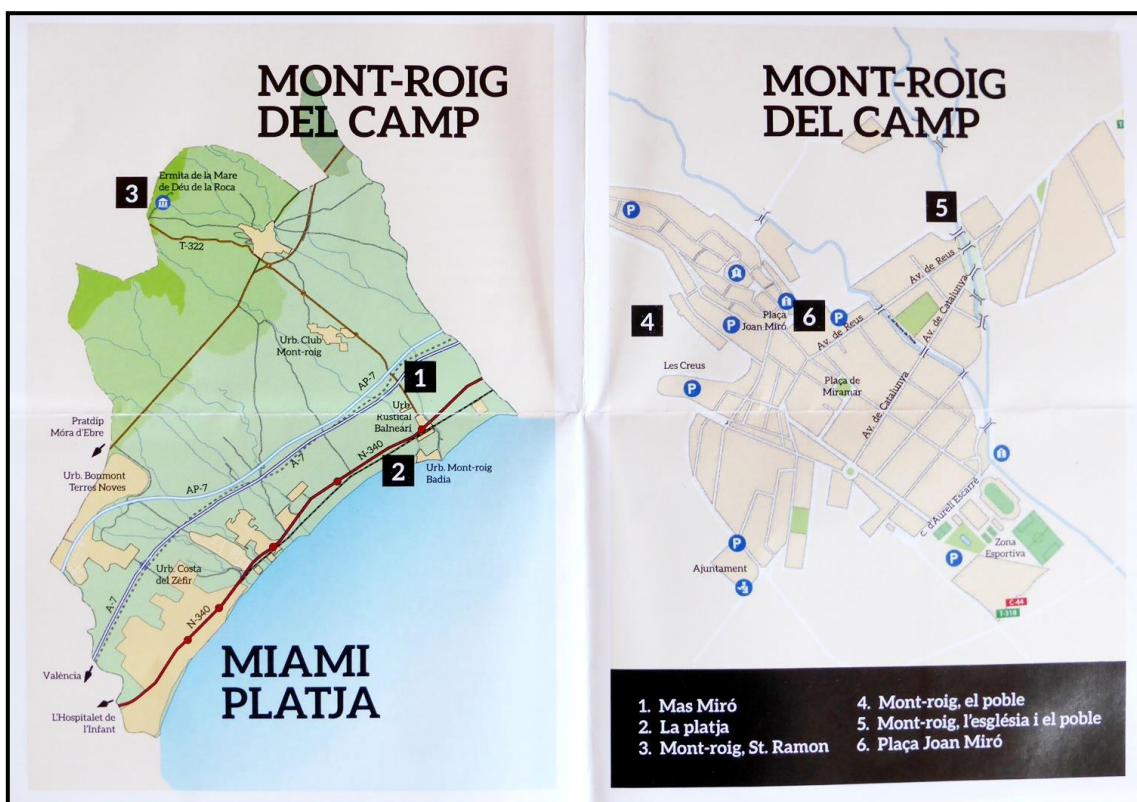

Amb l'obertura del Mas Miró (de la qual cosa n'estem totalment d'acord i voldríem que funcionés perfectament) han implementat un dit “Paisatge emocional de Miró”. Els nou punts de l'itinerari anterior han quedat reduïts a cinc (per què?). A més, proposen visitar l'espai cultural de l'Església Vella (abans també Centre Miró) per veure el tapís original (de Miró-Royo) “El llangardaix de les plomes

d'or", que no dubten a tapar (?) quan hi ha una exposició (dit amb el màxim respecte envers l'exposició, això sí).

En el fullotó promocional hi ha dos plànols. En el primer hi ha indicats tres punts: "Mas Miró", "La platja" i "Mont-roig, St. Ramon". El primer descriu l'indret on Miró va pintar el quadre "La masia" i, en canvi, en els altres dos casos s'identifiquen amb el nom del quadre. En l'últim cas hauria de ser exactament "Mont-roig, Sant Ramon".

Curiosament en aquest primer plànol hi consten amb el mateix tipus de lletra i grandària "Mont-roig del Camp" i "Miami Platja", donant la mateixa importància a ambdós noms tot i ser els tres quadres de Mont-roig (que quedi clar que no volem menysprear Miami, però aquí i ara no hi tocava... (Ens recorda aquell controvertit escrit on deia que Miami havia estat, també, font d'inspiració de Joan Miró... Au, va, home, que el Pisuerga no passa per Miami!).

En el segon plànol s'hi descriuen tres punts més: "Mont-roig, el poble", "Mont-roig, l'església i el poble" i "Plaça Joan Miró". En aquest darrer punt s'hi esmenta que "a pocs metres, a l'Església Vella, s'hi troba el tapís...". El punt important és el propi tapís, no la plaça! A més, per a aquell visitant (sabem que ben pocs, per cert) que s'hagi apropat a aquest local els mesos d'aquest estiu (després del 20 d'abril) haurà viscut la meravellosa experiència d'entrar en un espai immensament gran i buit, sense cap informació sobre la relació de Miró amb Mont-roig. Sortosament encara queden de l'època del Centre Miró (2004-2018) una gran fotografia del pintor i uns plafons amb frases mironianes a les parets. Fins que també el Sr. Alcalde les faci treure, com ja fa uns quants anys va fer treure els ninots mironians que enguany complirien 25 anys i com fa poc més de tres mesos va fer tancar el Centre Miró i fer treure les reproduccions dels quadres mironians que a algú devien fer nosa (i que no ens vingui amb l'excusa que és culpa de la família). Tenim tota la informació...

A la descripció del quadre “Mont-roig, l’església i el poble” s’hi diu: “En aquest quadre Miró fa una síntesi del que fins ara havia estat la seva obra...”. “Fins ara”? Fins al 2018? No seria “fins aleshores”? I és que els mots són importants i els volem servir!

De nyap en nyap, arribem al més remarcable. En aquest segon plànol, l’autor o autora del prospecte situa el quadre “Mont-roig, l’església i el poble” a l’alçada dels **Set Ponts**, enlloc del **Primer Pont** com correspondria. Déu n’hi do quin nyap! És evident que qui ho ha fet no és de Mont-roig, o bé ningú de Mont-roig no ho ha repassat! Vergonyós! A Mont-roig, ni a la “flamant” oficina de Turisme, no hi ha prospectes de l’itinerari “emocional”. Direm també, amb molta pena, que no es veuen turistes pel poble com abans. Pregunteu, pregunteu, als botiguers, com nosaltres ja hem fet, què en pensen! D’això ja en parlarem un altre dia.

Ara, per indicar els indrets mironians han posat un marc de ferro indicant la vista del paisatge actual que correspon a un quadre de Miró. Exactament igual com ja fa anys que tenen a Horta de Sant Joan per indicar els punts on Picasso va pintar alguns dels seus famosos quadres. El punt 2, el de la platja de la Pixerota fa creure que Miró va pintar des d’allí mirant cap a Cambrils, veient la platja del càmping Oasis Mar. No es així! Miró el va pintar des de final del camí vell de les Pobles, en arribar a la mar. Des d’allí, mirant cap a Cambrils, veia la platja de la Pixerota, el Pi del Baltasar i, al final, la punta de la Pixerota on, des de la Guerra Civil, hi ha els nius de metralladores. Hem vist alguns banyistes perplexos, mirant i mirant, intentant entendre aquesta vista. No ho aconsegueixen. Sí, cal dir que el punt de l’itinerari anterior estava col·locat allí, però no indicava que la vista fos cap al càmping Oasis Mar. Al canviar una senyalització per una altra, sense conèixer realment l’indret, ni exactament la localització de l’obra de Miró es produeixen aquests greus errors. Un altre nyap! I tot per no rebaixar-se a preguntar a la gent que sí que coneix tots aquests detalls o bé llegir els dos llibres publicats sobre aquests temes.

Per fer un treball rigorós sobre qualsevol tema (la relació de Miró i Mont-roig, també) cal haver trepitjat aquesta terra anys i anys i viure apassionadament anys i panys les espurnes mironianes escampades pel nostre territori. Uns quants vam tenir la sort de conèixer i tractar Miró. Alguns, fins i tot vam conèixer amb ell i la seva família. Un altre ha escrit dos llibres (més de 600 pàgines i 40 anys de treballs) sobre la relació del pintor amb el nostre poble. Casualment, (i no volem pas ser mal pensats) cap d’aquests ha col·laborat en el projecte expositiu del Mas Miró ni en la definició del nou itinerari i tots sabem el per què.

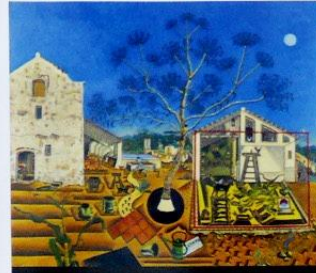
No n’hi ha prou amb discursos repetitius, tòpics i carrinclons, i sortir en notícies als diaris parlant de quatre vaguetats sobre la relació de Joan Miró amb Mont-roig. Cal ser substancial i precís, amb una informació verídica i contrastada, però això demana molt de temps i treball i és clar... la premsa no és bona consellera, com s’acaba de demostrar i molt menys en política.

De tota manera, sempre estarem a favor de Mont-roig i, per tant, col·laborarem en qualsevol qüestió com la que ara ens ocupa, si se’ns demana. I de tot cor.

JOAN MIRÓ i MONT-ROIG DEL CAMP

Lobra i l'univers mironians es van gestar a Mont-roig, en el marc estret de Mas Miró i de les terres que l'envolten. És allà on el 1911, després d'una malaltia, Miró va decidir dedicar-se plenament a la pintura. La terra i el treball dels pagesos, la natura i el paisatge seran elements presents en tota la seva primera producció pictòrica.

Miró va fugir sempre de l'academicisme, i per comprendre la seva obra hem d'aprofundir en el seu vincle amb la terra, així com en el seu interès pels objectes quotidians i per l'entorn natural. Tot això el va portar a crear aquest llenguatge tan personal i únic que el converteix en un dels artistes més influents del segle XX.

La masia, 1921-1922
Oli sobre tela, 132 x 147 cm.
National Gallery of Art, Washington, D. C.

1
"La masia" és sens dubte la culminació de l'etapa figurativa de Joan Miró. És considerada un inventari de tot allò que l'artista admirava del camp.

La platja, 1916
Oli sobre tela, 37 x 45,5 cm.
Fundació Joan Miró, Barcelona

2
D'influència impressionista, Miró hi representa la platja on tantes vegades, baixant des del Mas Miró pel barranc de la Pixerota, anava a nedar. En aquesta platja, sempre amb la seva genial mirada, Miró recull pedres, troncs i arrels que després transformarà en escultures.

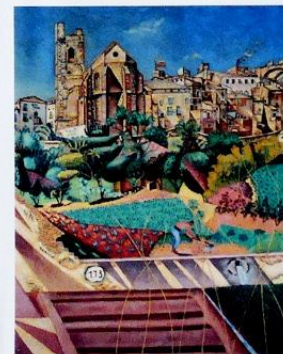
Mont-roig, Sant Ramon, 1916
Oli sobre tela, 61,5 x 48 cm.
Col·lecció particular

3
El bell paratge de la Roca va donar lloc a aquest quadre de clara influència cézanniana. Deia Miró que el secret de la seva obra era l'equilibri. La posició de l'ermita de Sant Ramon, les formes cúbiques del penyal roig i tot el conjunt, desafiant les lleis de l'equilibri, van captar l'atenció del jove Miró.

Mont-roig, el poble, 1916
Oli sobre tela, 60 x 69 cm.
Col·lecció particular

4
Aquesta vista de Mont-roig, que avui encara manté la mateixa essència, és un exemple més de la fascinació de l'artista pel paisatge i, en especial per Mont-roig.

Mont-roig, l'església i el poble, 1919
Oli sobre tela, 73 x 60 cm.
Fundació Joan Miró, Barcelona

5
En aquest quadre Miró fa una síntesi del que fins ara havia estat la seva obra i un avançament de la nova etapa que vindrà. La preocupació pel detall comença a fer-se evident.

6
El dia 29 d'abril de 1979 el poble de Mont-roig declara fill adoptiu a Joan Miró en un emotiu i càlid homenatge a la plaça que avui porta el seu nom.

L'última visita de Miró a Mont-roig és al 1979 amb motiu de l'homenatge que el poble li fa a l'artista, posant-li el seu nom a aquesta cèntrica plaça. A pocs metres, a l'Església Vella, es troba el tapís "El llangardaix de les plomes d'or" de Josep Royo basat una obra de Miró

Tapís "El llangardaix de les plomes d'or".
Donació de la família Miró a Mont-roig l'any 1993.

www.masmiro.com
www.mont-roigmiami.cat

De l'obra de Joan Miró: © Successió Miró, 2018.
De la fotografia de l'homenatge a Joan Miró: © Arxiu Ajuntament de Mont-roig del Camp.
De la fotografia de Joan Miró: © Arxiu Successió Miró.